

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VALRAVNEN, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873264192/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Men spottende den dandser først paa Tillie
Og synger: Ingen Bøn mig staaer imod!
Jeg slukke vil min Tørst i christent Blod.

Ung Harald axler sit Skarlagenskind.
Min Moders bitter Kummer maa jeg vide.
Saa triner han i Høieloftet ind.
Kier Moder min! du sig mig din Qvide!
Hvi er du bleg, min Moder, som et Liin?
Betroe din Søn ved stille Midnatstide
Hvad der saa længe naget har dit Hierte.
En meddelt Smerte er en mindre Smerte.

Da sukker Sigrid efter lange Bøn:
O Harald! der er Skabninger henede,
Som drive deres Ondskab skiult i Løn,
Som Herren skabte i sin grumme Vrede.
Her vandrer om en grusom Trolde, min Søn!
Fra hvem at frelses vist enhver maa bede.
Hans blodigrøde Øie rædsomt skuler.
Hver Aften kommer han af sine Huler.

I fordums Dage var han høi og stor
og voxen som en dierv og ædel Kiempe;
Men Jesu rene Lære i vort Nord
Har lært de onde Aanders Stolthed dæmpe.
Nu er han kun en Ravn, ei nær saa stor,
Dog stor nok til at øve sin Ulempe.
Vec den som falder i hans grumme Hænder.
Ja svared Harald, jeg hans Rygte kiender.

Da Dronning Sigrid tunge Taare fælder.
Hvad der er hændet hun ham siger nu.